

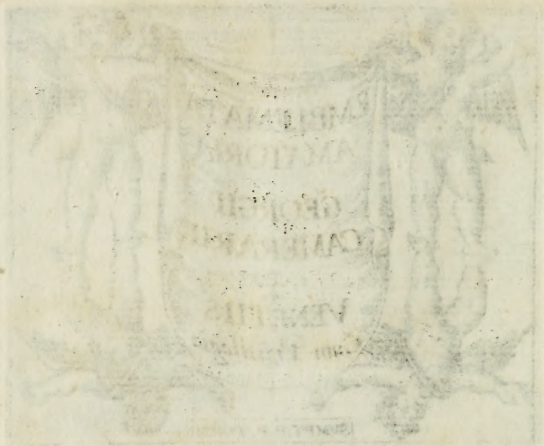

202 pp + (2) ff

the last blank

³
ILLVSTRISSIMO

& Excellentissimo Heroi

DOMINICO MOLINO,

SENATORI SAPIENTISSIMO,

Mæcenati meo Opt. Max. S.

Eneri Libentinae has Pupas,
Iuenteꝛ images, suspensu-
rum, te prius adfari tuino-
minis religio iussit, Mæcenas Opt.
Max. immo ausus sum cum pictis Cu-

pidinibus æternum Amorem mortali
 penicillo non tentandum, tibi trans-
 mittere: donarij tenuitatem excusat
 poetica supellex, nam nescio quis fa-
 ti Genius vatibus reliquit tantum
 famelicam Epicteti diuinitatem, qui
 ἦρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις, non minus
 meruit, quam voluit dici. Usque adeo
 effusa Molinæ indolis Liberalitas
 Musas toto orbe oberrat, ut
 vberiores omnium ingeniorum pro-

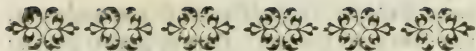
5
uentus, velut inscripta m̄cipia, tuum
nomen in fronte pr̄ferant. Nihil qui-
dem acerbius fortunæ meæ tyrannis
habet, quam quod plurima tibi mo-
lientem interpellat. Solita ergo fron-
tis serenitate istas Veneres intuere:
sunt sanè tales, vt Togatas offen-
dant, Stolatas oblectent, nec è Ve-
stæ sacrario exulent. Si animus ritè
auguratur, egregia magis victima
breui tibi facturus sum. Vale Ex-

cellentissime Heros, Musagetes tui
sæculi Alcides, cui Livor quod im-
putet, Virtus quod adijciat, non ha-
bet. Iterum Vale.

Patauio 1626. 10. Calend. Decemb.

Humillimus Cliens

Georgius Camerarius.

MI LECTOR,

*Crispsi tibi. Sed nescio, an tibi.
Et quod altius stupeas, nescio
si meum est, quod vides Ante
triennium CC. VV. Danielis Hen-
sij, & Othonis Vanij EMBLE-*

*MATA AMATORIA, Italiā viderunt;
tot linguis, quot callebat Ennius, subornata.
Figura omnium in se oculos rapuere, carmina*

*incos forte solos . Quid meos ? non videram ,
 non fama acceperam . Cum in paucis amicus
 à me impetrauit , vt mea Epigrāmata , quibus
 ipse vellet , Schematis subscriberem . Temere
 promissi , fortasse magis temere emisi . vtrum-
 que amicitiaē dedi . Dum excuduntur , ego
 scribo , & praelo , ne otietur , subuenio . Mihi
 ignarus es , si eruditionem hic expectas : vbi-
 que nudum videbis Amorem . Fateor me
 aliquas meas miscuisse imagines : porro fa-
 teor , nihil hic sine meo Genio (bono , an malo ,
 nescio) tibi apparere . I , L I C E T . Habes ab
 atrato quæ vides . Habes ab eo , qui tot censores*

oculos, & quotidianos habet, quot Sol

*V*trimq; recurrens
in Cæleſti orbita vel uidet, uel miratur ſide-
ra. Vnum, mi Lector, à te contendo, Simpli-
citati meæ ignoſcas, quod nomen Molinæum,
& tantæ grauitatis maiestatem meis teretiſ-
matis præfixerim. Vale.

*De insignibus Illustrissimæ, & Excellentiss.
Familiaë Molinæ.*

Ad Mæcenatem meum Opt. Max.

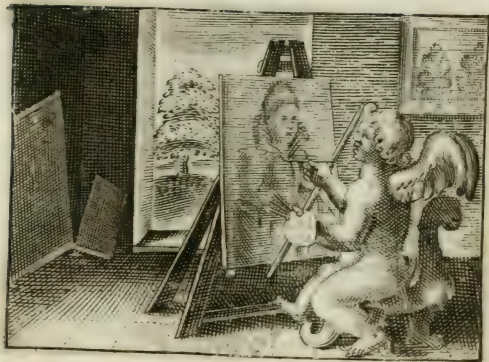
EN, rota sidereis Hyperionis æqua quadrigis,
Vsq;æ Molinæam tollit in astra domum.
His radijs Aurora vehi pulcherrima flagrat,
Purpureum quoties spirat ab ore diem:
Hæc rota Palladios meruit vectare triumphos,
Alta coronatis cum Dea fertur equis.
Facundus si non Hermes volitaret, Amorque,
His radijs Hermes, his veheretur Amor.
At sibi par tantum, nullos passura iugales,
Hæc sine comparibus stat rota sola rotis,
Scilicet vna decent æternos signa Molinos,
Rara quibus paritas, exuperasse pares.

Est pulchra, quæ placet.

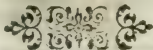
Quam sibi fingit amans, facies lectissima spernit
 Naturæ errores, Invidiæq. minas :
Quid mihi non fausta species formosa Lacanæ,
 Si grata ingenio non videare meo ?
 Noui ego Loripedem, noui qui flagrat Egentem.
 Vidi, qui solas durus amabat anus :
 Quisquis amat quod vult, sub amico iudice tutus
 Militat, & votis imperat ipse suis.
 Turba suis famuletur heris ; mihi fingo puellam,
 Et Dominus Dominae nuncupor ipse meæ.
 Quæ soli placet, illa placet : nempe omnibus una
 Quæ placuit, nulli præstitit illa fidem.

Pœnitentia luxuriam ulciscitur.

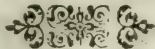
Anguicoma illuvies, macie fœtalis anili
 En prolem exanimat, Cypria Diva, tuam.
 Non hæc Invidia est: solos premit illa beatos:
 Hei mihi, quam non est invidiosus Amor!
 Hæc neque Pauperes, squalentibus horrida pannis;
 Verius ingenuo paupere nullus amat.
 Quis nescit? puer iste vagi lenis incolæ Cœli,
 Invidiam supra Pauperiemque volat.
 Ergo tristis anus volucrum quæ exarmat Amorem,
 Sit quoduis alijs; est Metanœa mihi.

Felix quicumque vrit, & ardet Amor.

Fœlices tædæ, gemino quæ ardetis Amore,
Extinguent vestras tempora nulla faces :
Altera si cedat, reduces dabit altera flammæ,
Se fouet, & se se mutuus vrit Amor :
Hic vnum gemino nutritur pectus ab igne,
Aut vna è gemino pectore flammæ venit.
Dextera si vires imitari posset amantem,
Hic vna effigies, tædæ vel vna foret.

Sæpe

Retrogradus procedit Amor.

Sic follers proprios Amor omnia mutat in usus,
 Cui præbent alæ vela, pharetra ratem,
 Et mare si desit, lachrymæ solvantur in vndas,
 Me iuvat in la hymnis usque natâre meis;
 Est Cynosura meæ facies mihi blanda puellæ,
 Aeoliæ audaces iam licet esse minæ;
 Ferte vel in scopulos, & saxa minantia Cœlo,
 Pectora sint Dominæ saxa sed illa meæ;
 Ecce peto auersus, quam me iuvat antè videre,
 Dumque peto fugio, dum fugioque peto,
 Lumine nam toto si te, mea Vita, viderem,
 Naufragus æquoreas viderer inter aquas.

*Diluitur suo
Cretæ Virginitas mero.*

Ergone crudelis Theseu, Minoida linquis?
 Qua bibit æquoreas barbara Naxos aquas?
 Linquis, & infido committis carbasa vento,
 Infida infidam portet vt aura fideri.
 Falleris infelix miseram dum fallis amantem,
 Cui mare, cui terras eripis, astra dabis.
 Quos fallax deludit Amor, solatur Iacchus,
 Excusatque suos viæque causa Deos.
 Talia Minois iapta, & rapienda locuta,
 Fertur in arplexu, blande Lyæ, tuo.
 Quem nequeo adfuso pro virginitate pudorem
 Abluere ipsa mari, diuæ Bacche mero.

Navis Amantibus est portus.

R Oscida dum dubia caligant sidera nocte,
Hyberno Boreas, dum tonat ore minas,
En regis in tumido luctantem Marmore Nauem,
Et puer, & gemino lumine captus Amor.
At tu quisquis amas nunquam felicius erres,
Euentus votum præuenit ipse tuum.
Cætera dant tantum post Nauem. Numina, portum,
At portum in media N A V E dat alma Venus.

Amor dum sauciat, sarcit.

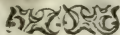
Sic Amor omnipotens animos in vincula nodat a
Molliaque arcano fœdere corda ligat :
O dulces nodi ! gratissima reia ! prædam
Sponte mea in vestros me iuuat ire dolos .
Non vos pellææ soluent audacia dextræ
Vulnera, non tetricæ numina trina Deæ ,
Quis non sustineat duros in Amore Labores?
Nam bene dum iungit, pectora pungit Amor .

Venus Apellis .
Meliora latent .

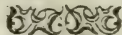
Adspice Apellæ nascentia colla Diones ,
 Fluxit ut è patrio spumea Nympha salo ;
 Altera stringebat vestem, manus altera crinem ,
 . Mersa fuit liquidis cetera Diua vadis,
 Membraq; cœruleæ surgebant candida Nymphæ
 E pelagi niueis pene furentis aquis :
 Gaudebat tremulos velox tremor ire per artus .
 Ut dubites Veneris, an feret ille maris :
 Quæq; latent Diuæ sollers neglexit Apelles ,
 Non ea pingentis , cura patrantis erat.

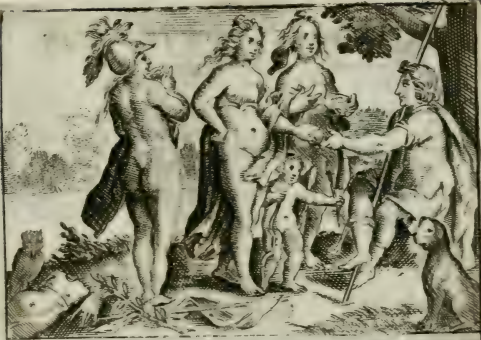

In Iudicium Paridis.

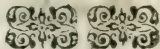
Quid? Pari non felix rudis arbiter, improbe iudex,
Et merito patriæ flamma, luesq; tuæ,
Miles iners. Veneris notissima iura refigis?
Demitur arbitrio gratia tota tuo.
Quam gaudet vicisse Venus, tam luget ineptum,
Et dolet ingenium iudicis illa sui.
Singula des alijs, stultissime, poma Deabus.
Nam duo iure suo gaudet habere Venus.

*De Ioue, & Iunone post raptam
Europam.*

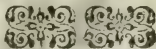
E Vropæ, postquam Tyria de virgine nomen
Conscius indiderat Iuppiter, astra petit;
Vxori & dubius, videas Saturnia, dixit,
Ne sint absenti cornua nata mihi:
Cui Iuno, ridens, nec tu miraberis, inquit,
Si tibi creuerunt cornua, taurus eras.

*De Alexandro Macedone, & Scipione
Africano.*

Prognati, serpente Deo Pelleus, & ille
Qui Libyæ Latius subdidit arma iugo;
Quis tamen in colubro magnum latuisse Tonantem,
Quis credat Diui feminis esse viros?
Ille sed Auroram miserando sanguine sparfit,
Hic maris Occiduas sanguine sparfit aquas.
Carnifices, nostri ferales feminis hostes,
Quis serpentiferi feminis esse neget?

*In Eniratos luxuriosos sub honesta effigie
Hermaphroditi.*

ET Veneris proles, proles Cyllenia dicor,
Et gemini sexus compos, & impos amans.
Sunt oculi non fausta meæ mihi limina flammæ,
Conceptaque patet ianua nulla faci.
Cur mihi das oculos, Veneris qui furripis vsum?
Ut sine fine mei sim mihi causa mali?
Vror, & intus alo monstrorum mille suburras,
Crescit & ex ipsa debilitare furor.
Fallitur, heu, oculos quicumque in amore canebat
Esse duces: oculi sunt in amore cruces.

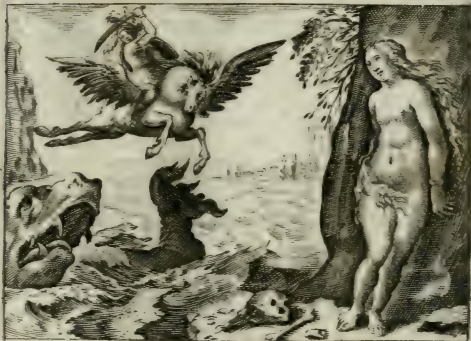

Pro pulchris militat Aether.

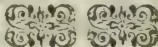
VT te monstra petant, vt te spumantia Cete,
 Fortunam vincit forma, virago, tuam.
 Vndis orta Venus, crudelibus imperat vndis,
 Et sua magnanimus regna tuetur Amor:
 Ales eques summis te protegit ortus ab astris,
 Qui sola, qui sæuas iam tibi subdet aquas.
 Quid vehit hunc? Virtus. Sed & hæc cur surgit in alas-
 Hanc fert quæ nostram gloria spernit humum.
 Quicumque innocuæ defendit munera formæ,
 Spiritus è cælo deuolat ille suo.

— *nuptæ falluntur auaræ*
Non prece, sed precio —

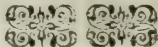
Fammeus en Ales flammis examinat aurum,
 Sic geminæ subsunt viscera nostra faci
 Altera flamma meos sensus, rapit altera censum
 Me gemino exhaurit fornice dira Venus.
 Es te procul nuptæ (si sit monuisse) puellæ,
 Nam cæcus nummos non bene cudit Amor.
 Ametur nostros in mores Iulia. dicam.
 Non ego peccaui, numinus Adulter erat.

Vt bullæ, difflantur Amantes.

Quo feror, ah demens, ut inanis in aere bulla,
Quam puer in tumidum spirat ab ore globum?
Non aliter dominæ nutusq; oculosq; tremisco,
Quam timet Aeolias bulla caduca minas:
Cæcia cum similis sit nostro bulla furori,
Fortunam ratio deprimit vna meam:
Nam bullas venti, mea me suspiria rumpunt,
Et feror a gemitu naufraga præda meo.

Fugiendo fouemus Amorem.

Non fuga, non syluæ, non te domus humida ponti,
Te neque flammantis proteget aula Iouis;
Siue Arabum deserta petas, Nomadumve recessus,
Inuenies flammæ semina mille tuæ;
Siue Hebrum, Tanaimque bibas, hyemesq; rigentes,
Flagrat & in medio frigore sæua Venus.
Currentes præuertit Amor, fallitq; fugaces
Si fugis ille premit, si præmis ille fugit;
Sed quid? donec sequens transfigit pectora coram:
Heu, oculos telis tradidit ille suos.

Declamant veram Robora dura fidem.

Q Væ sit vera fides, vel quænea perdocet arbor.
Ipsa probant veros robora dura deos.
Iuppiter hac olim nam quercu pavit alumnos
Ipse suos: nostras nunc alit illa fues.

Formosa Lycoridis ora
— me fugiunt, & fugant.

O Sim cæcus Amor! vel protinus ala, rogaes
Improba des flammæ, vel mihi Nympha fugam.
Ala fugam, nihi capta negant, & lūmina mortem,
Ambiguus nescit inunus amantis amor:
Quò tua me facies vocat, & formosa venustas?
Nutus &, ò animi vox oculata tui.
Ire timor prohibet: sed vera timoris imago
Quo vetat ire lepus, me iubet ire Lepos.

Urimus, & Vrimur.

Dic Erycina, quibus flammis Amorurit Amorem?
Cur miser in sexum perfurit usque suum?
At tu Cæce puer, sexus discrimina nescis,
Et quod amas sequeris, non quod amare licet.
Ales uterque deus, nudati corus uterque;
Ocyus ille fugit, tardius ille premit:
Quid causæ? heu, nullum remoratur vulnus amatum,
Quisquis amat lentum pectore vulnus habet.

Copia ceu mense vitetur Amoris imago.

Nectare, & Ambrosia teneri pascantur amores,
 Corde tamen discant abstinuisse meo:
 Hunc fontem fletus, præbetq; hæc fercula pectus,
 Iste iecor, lachrymas haurit & ille meas;
 Sum cibus, & gemino sum pocula factus Amori,
 Dilaniant gemini viscera nostra Dei.
 Dum se pascit amor, miseros depascit amantes,
 Et cum diuitijs pectora nostra cremat.
 At quam fonte vides, fallax sit amoris imago,
 Sitq; procul cupidæ mensa parata gulæ;
 Crede mihi (tandem docet experientia lases)
 Fallere vis bingos? effuge bina, Decs?

Anteriora iuuant, posteriora nocent.

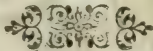
Fallere vel fallax occasio nescit amantem,
Cautus enim tempus tempore fallit Amor :
Insequitur quamuis canum prudentia tempus
Ante venit prudens tempora cana Venus .
Tempore blanda rosas formæ , mea Lydia, carpas
Et discas formæ non superesse tuæ :
Et, formose puer, Veneri sua munera reddas,
Dum licet, & pleno ludit in ore decor .
Qui sapit anticipat fugientis dona iuuentæ,
Cumq; pilis annos computat ille suos :
Vtq; Amor anterior deludit tempus, ab ipso
Tempore posticus ludificatur Amor .

Industria vincit Amorem.

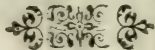
EN rerum domitor, Gazæq; , animiq; tyrannus
Luget ab exiguæ cuspide lætus apes.
Assiduæ quis nescit apes dulcedine curæ
Ardentes, solo scire labore frui?
Sic tu Diue LABOS industrius vris Amorem,
Et per te humanum bestia munus obit.

*Ambrosius Iuencus Hispanus
impubis uxorem duxit .*

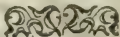
Ergone vis Veneris tam tristia gaudia nosse ?
Et graue solliciti pondus habere tori ?
Dum tibi frons laevis , rariq; in dentibus anni ,
Induis ante diem , stulte Iuence, iugum .

Mundi pila, pondus Amoris.

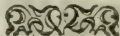
S Idereas moles, & vastæ pondera terræ,
Supposito mollis vertice fulcit Amor;
I puer, & nutu iam verè concute mundum,
Et moto pavidos vertice funde Deos:
Quod tanta exiguæ sit vis innixa columnæ,
Libret & imbellis pondera tanta puer
Nil miror: præter cineres, & spectra figuræ,
Nulla quidem magnus pondera Mundus habet,
Ingenij quicquid, quicquid gravitatis habebat,
Cautus Amor, telis hauserat ante suis.

Cor census amantum.

Accipe Nympha mea tabulas, & funera vitæ,
Pectoris exuuias accipe Nympha mei.
Accipe Nympha, tuæ periit quod vulnere formæ
Reliquias, fastus obsequiasque tui.
Rusticus interea nullo contactus ab igne,
Vecordem, & merito me sine corde vocet.
Ast hic sæuus Amor, qui voto illudit amantum,
Ah nimium crudi iudicis instar ait:
Corde carent ambo, qui cor dat, quiq; recusat,
Hic quia non dederat, hic quia sponte dedit.

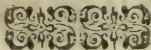

— *Amor urit adulter*

Reliquias Domini, Reliquiasque domus.

Non satis est arsisse meas, Venus, igne medullas ?
Non satis est animos disperisſe meos ?
Non satis est & opes, opibus coniuncta dedisſe
Pectora ? cur tabulas poſthumus urit amor ?
Stultorum Veneri cedit ſuprema ſupellex,
Et poſt fata, rogi fit roguſ orba domus.

*Fastus inconsultus Macedonis, qui Iouis
Hammonis filius dici voluit.*

DE Cœlo repetit stirpem, qui vicerat Orbem,
Et cupit Imperio non minus esse genus.
Maxime Dux Macedum, cornutus Iuppiter Hammon
Si Pater est, matrem quis neget esse Lupam?

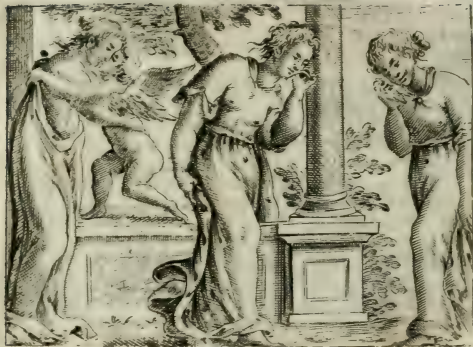

*Indicium de tribus osculis contra Pauli
Silentiarij Græcum, quod incipit
Μακρὰ φιλεῖ Γαλάτεια.*

TRes mihi trina meæ configunt basia Nymp hæ,
Inque vices animam dant, adimuntque meam:
Dum figunt Charites, Parcæ dum basia parcunt,
Basia sed vario dant, adimuntque modo.
Mollia dat Nais, sed dat pungentia Phyllis:
Hæret in amplexu lentior oris Hylæ.
Quæ magis exoptas? inquis, pungentia barbæ
Oscula, sunt oculis mollia grata meis:
At tria delicio si confundamus in vno,
Totus amo lenta basia sola deæ.

Et formæ, & floris gloria fluxa iacet.

Accipe, Vita, rosas, & primi pignora Veris,
Quæ tibi furtivo pollice carpit Amor ;
Accipe, Vita ; rosæ Veneris de sanguine natæ,
Plurima Acidaliæ dona parentis habent .
Ut rosâ per medias effloret roscida spinas,
Sic Veneris nunquam gaudia felle carent .
Ut mini no turbante Noto, dextrave rapace
Illa iacet, teneras arida facta comas :
Sic queque Acidaliæ vanescunt gaudia curæ,
Et rapiunt minimæ gaudia tanta mora .
Accipe, Vita, rosas ; formæque à flore caduco
Delicijs vti discite puella tuæ .

Quàm fugitiuus Amor ?

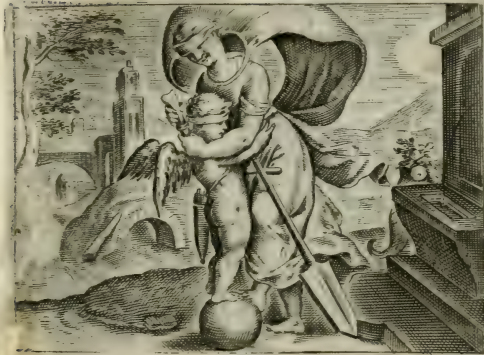
AOlus in ventos, placidas Neptunus in vndas
 Surgit, & alatus carbasa flectit Amor:
 Ergo Neęra veni, nec tam velocia differ
 Gaudia, quæ pellit ventus, & vnda vehit;
 Basia mille oculis, & basia mille medullis,
 Et figas animo basia mille meo,
 Chara Neęra veni, cupidos mora perdit amantes,
 En rapiunt celeres gaudia nostra Dei:
 Alis urget Amor, mare fluctibus, Acolus auris,
 Iurata in nostros numina trina iocos.
 O breue delictum; miseros in funus amantes
 Mor s trahit, ala vehit, ventus & vnda vocant.

Sapiens contemnit utrumque.

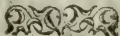
EN puer imbellis fugituo lubricat Orbe,
Fortuna cæco fœdere iunctus Amor.
Pacatos meritò paucos, spernasque minaces;
Non potis est vinci lumina quisquis habet.

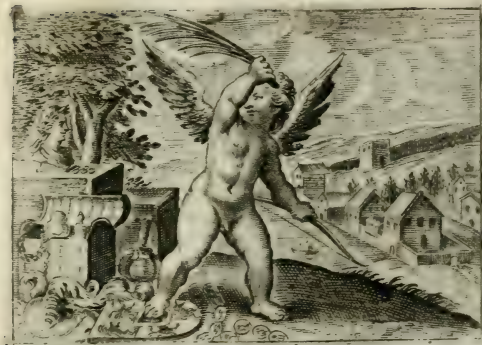

Verus calcat Amor precium.

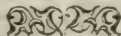
A Les Amor dum se meliores librat in alas,
Magnanimo vilem sub pede calcat humum.
Non opis est auro, longinqua germine terra,
Nil iuuat Eoo gemma petita falo.
O pereat, quisquis precio mercatur Amores,
Venalem demens nam docet esse fidem.
Ite precul viles, vulgi miracula, gaza,
Nudus enim nudo, pectore gaudet Amor;
Est diuescum Diua Venus, quæ ponit Amores
Ditibus, hæc coniunx pallida Diis eat.

Vigilantes dormiunt Amantes.

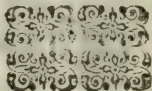
Vocali vigilem vel arundine conficit Argum,
Qui puer irati non timet arma Iouis :
Arge, tamen vigilas, requiescunt lumina centum,
Ast alibi forsan lumina mille patent .
Fallitur heu quisquis sopiri credat amantes ,
Fallitur, & quisquis nos vigilare putet .
Nullus amat cui non panduntur lumina centum ;
Qui nescit totidem claudere, nullus amat .

Cupido in nive.

S Aeue Puer, perdis dominas in grandine flammis
Prodigus & medium frigus amare doces?
Credibile est tandem, quod nix quoque discat amare,
Tam subito lachrymas fudit & illa suas.

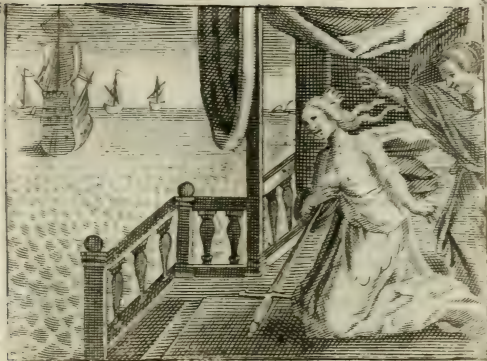

Occidor vulnere famæ.

Non me læsus honos Phrygij prædonis in ense,
Sed cogit famæ gloria læsâ meâ.

*Seu Dea, seu Deus est, est mihi ficta
Venus.*

D Eme puer faciem facie, vel deme pharetram,
 Nam produnt vultum posteriora tuum:
 Hæc est illa rudes facies quæ ludit amantes:
 Dira Venus, formæ forma nefanda tuæ.
 Pictus Amor pictum mihi sic depingit Amorem,
 Ut dubitem verus nunc ubi viuat Amor.
 Anteriora cupis? mendacem amplectere vultum.
 Posteriora? votant tela tremenda Dei.
 Terga ferunt pharetram, facies fert improba larvam.
 Ponè, negat prolem, deficit antè fides.

*Frigenti focus, calenti rogas
Amor.*

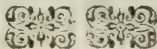
ECce micant tremula gemino de caudice flammæ,
Et se se in duro stipite nutrit Amor:
Quæquis amas, sapias; hoc est moderamen Amoris,
Non riguisse nimis, non caluisse nimis.
Si friges in Amore Venus te mutat. & ipso
Attractu inuitum dant tibi membra focum:
Si ferues in amore nimis tibi busta parantur,
Mutuaque attractu dant tibi membra R O G V M.

Directo verus tramite gaudet Amor.

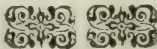
A H, pereat quicunque dolos explorat amandi,
 Et pereat lucri quisquis amore calet;
 Non Venus ambages, non quæritur pectora lucrum,
 Numine Acidaliæ quæ caluere Deæ;
 • It fœdus Amor iusto meretur pectora tractu,
 Gaudet & arcanos cordis habere sinus:
 Nude puer, quisquis variat, vel fallit amando,
 Rusticus & si quis dissimulante amat;
 Infelix præter plumbi rude pondus inertis,
 Nil perpendiculi possidet ille tui.

Vror? an excrucior?

SI mihi vel laqueo, vel ferro, Lidia, vitam
Eripis, eripies quod fuit ante tuum.
Stulta quid infans? feros cur subijcis ignes?
Non satis est oculis me perijsse tuis?
Ne quidquam conare, tuo qui viuit ab ore,
Te viua, noster non morietur amor.

Loquuntur pectora amantum.

M Oesta maritali sic Thysbe innititur ensi,
Obsignatque suam sanguine Nympha fidem,
Morte fides crescit tentata, & funere Virtus,
Et venit ex ipso vulnere maior honos.
Inuenit nunc cecus Amor, quo concidat ensen,
Et Venus hic tumultum, quo moriatur habet.
Pyramus en oculos manantes flumine Lethes
Tollit, & hos moriens cogit ab ore sonos:
Ergone bis morior? dum tu, mea vita, fuisti,
Non potui certe mortuus ipse mori.
Thysbe amens animi tacuit, quod at illa nequirit
Ore suo, dixit pectoris ore sui.

*Qui lucem extinguit me quoque figat
Amor.*

Cæcus Amor Solem, Pythonem figit Apollo,
Omnia Phœbe vides, nil videt ales Amor.
Qui mare, qui terras, qui conspicias atria Cæli,
Cui sunt tergemini peruia regna Iouis;
Cernere quod nescis, proprio de vulnere discis,
Et tua lux proprij flamma pudoris erit:
Cæcus Amor Solem, sed forsitan noctis in vinbra
Luciuagæ fixit cum latuere faces.
Ille faces, gerit ille faces; hic tela, sed ille
Fata; domat virus ille, sed ille parit.
Herbarum, Cælique potens, iam Phœbe fatere
Hoc mecum; vincit cuncta venena Venus.

Exhaustus amans ludus Amoris.

AH, valeat quisquis, qui dicit mollia tantum
Corda pharetratus peruia fecit Amor:
Indue loricam Martis, galeamque Mineræ,
Dura vel Odrysijs nata metalla iugis.
Nil facis. infano tu nunquam obstabis Amori,
Ut mage quam ferrum ferreus esse velis.
At tu, sæue puer, quid inania traij. is arma,
In quibus extincti corpus amantis erat?
Fallor. Et heu! viuos furor, heu! exhaurit amantes,
Et miseris amens excoquit ossa Venus.
Sic Amor ingenium primo prædatur, & inde
Ludicra cum vacuo corpore bella gerit.

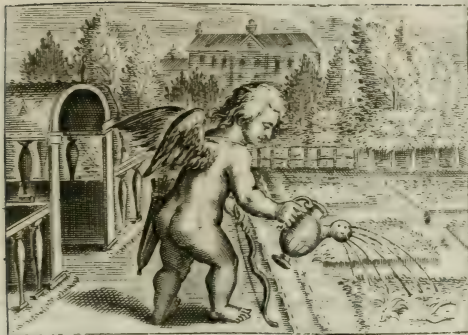

*Nectare sanctus Amor mortales
irrigat ortus .*

Spargit Amor Paphia genialia pabula succo,
Ut uas sit semper, Lidia, læa seges;
Ut tuus Eoum semper ferat hortus amomum,
Proles & æternæ sic oriantur aui.
Sic olim Hesperidum Tirythius arua rigauit,
Phæacum his Ithacus rura rigauit aquis.
Vnde meus simplex hortorum ianitor inquit,
Depluat à lachrynis ò liquor iste meis.

Nobilitas sub Amore iacet.

P Hæbus equos, Tigres Leneus flectit, at vnus
Iure premit famuli terga Leonis Amor.
Magnanimi admoto mansuescunt igne Leones;
Omnis Acidalia sub face feruet amans:
Audaces galli cantum timuere Leones;
Nocturnus vigilem sic Amor horret auem:
Vtque leoninis nullus fluit ossibus humor:
Sic nobis demens ebibit ossa Venus:
Arida sed flammæ scintillant ossa Leonum,
Nil præter flammæ pectus amantis alit:
Sed Leo dum dormit, nunquam sua lumina claudit,
Non somnum, captat somnia, quisquis amat.

Ex amantis vulnere vires.

D Vra quidem est blandi virtus prouentus amoris.
Bellicaq. imbecillis saepe dat arma Venus:
Amphitryoniadae, Paphij dum Martis inertes
Omnia quæ poterant, nil potuere manus:
Idem ut Acidaliæ caluit sub vulnere ferri,
Et dominae dominas traxit ab ore faces,
A parua immensus concepit arundine vires,
Vulneraq. ex vno vulnere mille dedit.
Ingentes animæ tantum famulantur Amori,
Solut Amor famulos gaudet habere Deos:
Qui rogus Alciden superas emisit ad aras,
Non fuit Ocia tuus, sed Venus alma tuus.

Idea sua.

I Ngenui vultus, & castæ mentis imago,
Candida vox roseo gratius ore venit;
Veloces oculi, sed maiestate pudica,
Pene videre nihil, ne videantur, amant;
Et niue candidior frons est, à fronte repulsa
Nix rubet in roseis tacta pudore genis.
Cur facies medijs emergit nubibus? inquis,
Cælica quod Dominæ cætera forma mex,

Pel calcibus astra laceſſo.

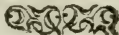
Ergone deſpectus Superis, depulſus Olympo
In terras præceps ſic miſerande ruis?
Quid meruit tellus? liquidæ quid Iuppiter undæ?
Omnia nunc alio cur Phaetonte cremas?
An fallor? victor toties hominumq. Deumq.
Sepoſuit pharetram, pondus inane, ſuam.
Non opus eſt telis: in ſidera poplite verſo
Expugnat ſolis calcibus ille Deos.

Caprimulgus.

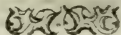
Hircorum stabulis volucris montana per umbram,
Admissa, ens, audax vbera plena bibit,
Dira sed & miseros pariter prædatur ocellos,
Ipsaque cum dulci lumina lacte rapit:
Tabis & afflatu sterilescunt vbera capris,
Et fert æternam lactea vena sitim;
Hircos iuuenis iam poto sanguine tandem
Lumina prædatur cum ratione Venus.

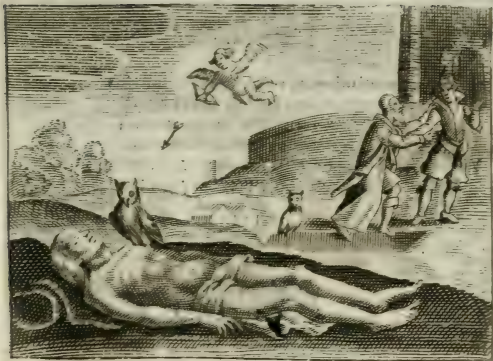

*Posthumi importunitas non ficta:
& fama Amor.*

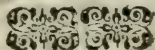
Posthumus inuitum crebro contapellat, & egro
 Raptat inhumana me mihi pene mora,
 Quæ tua de nostra (repetens) sententia Musa,
 Qua cano Romulidum Marria busta ducum?
 Accipe nunc abiens censuram, Posthume, coram
 Ingenuum ingentius me vetat esse pudor.
 Ut magis horreant Babonis carmine busta,
 Ut pia funestat funera tristis avis:
 Barbarico Latius sic cordis carmine Manes,
 Ipsaq; sunt calamo busta sepulta tuo.

Uter ſenior?

Immunes animi, quæ vos concordia iunxit?
Munita quorū tandem fœdere pacta fides?
Omnia ſint ſimiles, ſecurus ut ille pharetram
Horrendam, horrendas induat ille iugas,
Vnguibus acer Amor, telis leo pugnet; at vnum
Difſidium ſupereſt. quis feritate prior?

Fæcundum semen adulteri.

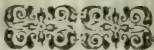
CUm thalami fœdat genialia fœdera coniux,
 Porphyrio immerito funere tristis obit;
 Caste procul, fugias nostro procul ales ab orbe,
 Ni miser exoptes nocte dieq. mori.

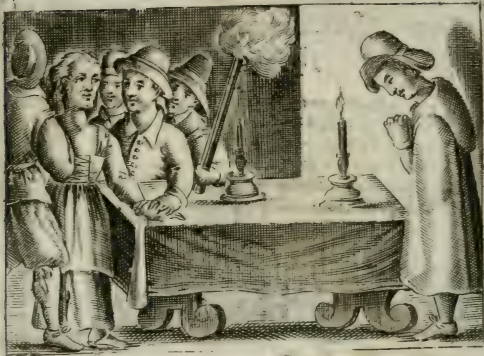

*Qui ducit vetulam, habitat cum
cadavere.*

Qui ducunt vetulas, ut numinis nubere possint,
Seminaque effæto credere cassa solo,
His torus, & tumulus iæda spondentur eadem;
Et peragunt vnæ inunia bina faces:
Et quamuis radiet milleno lumine, semper
Coniugis est viuæ funere nigra domus.

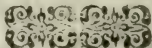

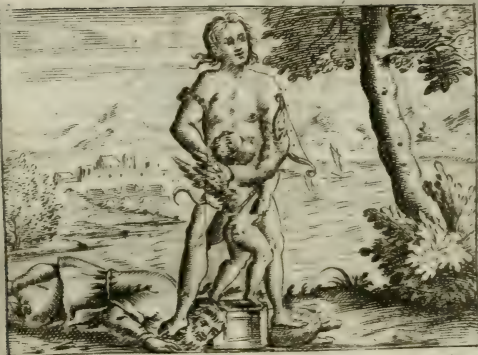
*Venus Phidia, prater vulgi, & antiquorum
sensum expressa.*

CUr testudineam calcas, Venus improba, conchavi
Me Phidia hic iussit sistere diua manus.

Cur ita? Testudo proprij reses incola testis,
Sola domi semper otia segnis amat.

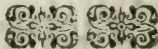
Sic viles animos, quos mollis inertia frangit
Ouiq. illiciunt, sub pede calcat Amor.

Humano flagrant Delphines Amore.

Sic preinis amplexu dorsi, tua gaudia, Delphin:
Tennis & æquoreas pulcher Ephebe minas.
En quanta è patrio piscem migrare profundo,
Quanta fides puerum fidere iussit aquis!
Sic audax elementa Venus confundit, & amens
Debita Naturæ vincula nescit Amor.
Hæc mea quàm subito plorando exhausta cremabit
Pectora, qui gelidas Aliger vixit aquas?

*Iactus Veneris in toro, & talo iuxta lædit,
quamuis adblandiatur.*

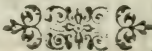
L Vdentes alios vt Senio sæpe secundet,
At Venerem talus semper amantis amat:
Felices lusus si non deludimur illis,
Felices semper si sine felle iocos:
Nam Venus, heu, vno non obfuit improba lusus,
Mille sed incautis tendit auara plagas,
Venaturq. rudem per inania gaudia prædam,
Siue sit in talo, siue sit illa toro;
Namq. toro in pestem capræq. lupæq. rapinam,
Hic in damnosam desinit illa Canem.

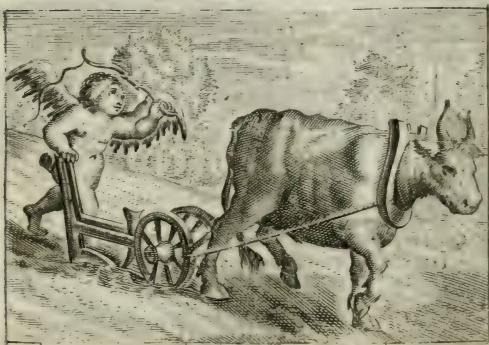

*Dialogus.**Amor. Viator.*

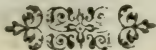
Q Vis puer Ales arat? Veneris. quæ semina? flammæ.
 Quæ seges? Ambrosiæ luxus, Amoma, rosæ,
 Insidia, lites, rixæ, labor, otia, luctus.
 Gaudia, despectus, funera, bella, ioci.
 Sed quis tanta Deus peragit miracula? quisve
 Iuppiter hanc cæli rore beavit humum?
 Ipse ego compello lætum, segetiq; secundum
 Esse Iouem, Europæ rus vel arare bouem.

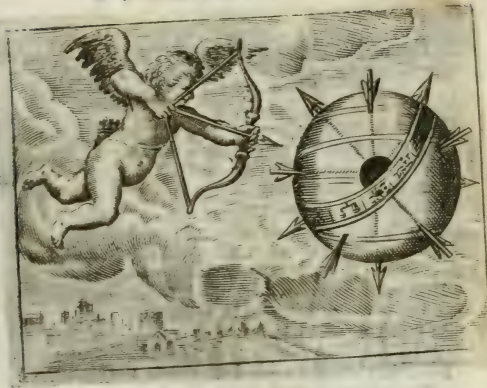

*Zodiacus, (æli Zona, à Cupidine
transactus.*

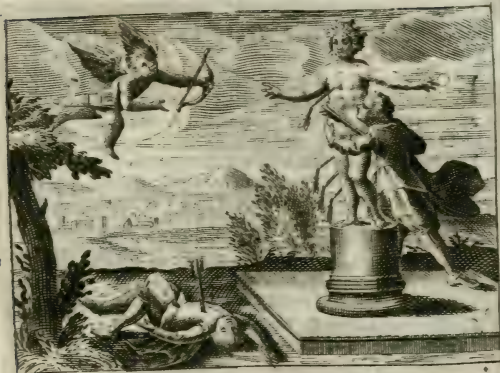
CUr ita, dire puer, palatia sancti Deorum
Ipse Deus, cur sic templa serena feris?
Hactenus & Tellus, Theis hactenus ipsa pudorem
Transactæ telis deposuere tuis;
Hanc matrem agnoscunt Titania turba Gigantes;
Hanc, cuius Phrygios fama triumphat avos.
Quid superest toties domita Tellure, Mariq.
Iam Cælo Zonam soluere gestit Amor.

*Bonæ Fortunæ Atticæ Statua à quodam
adamata In PONTICVM.*

Quod Pandionix vel adhuc mixentur Athenæ,
Et stupeant tanti rudera sparsa loci,
Quod duro cernis decifum marmore saxum,
Atticæ Fortunæ fertur imago Deæ:
Deperit hanc iuuenis fatuo lymphatus amore,
Molliaque in rigida basia rupe terit,
Et statuam cingunt mollissima vellera Serum,
Circuit & duras tenuia multa comas,
Dumque animum rigida cupit inspirare figuræ,
Expirat vitam flebilis vmbra suam;
Et moriens (inquit) non me mors lædit, at illud
Quod defit vitæ copia, Vita, tibi.
Improba quod duræ fors te damnauit Amicæ,
Exemplum propriæ, Pontice, mortis habes.

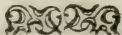
Immortalis doctorum Amor.

Formosum Oebaliden formosus strauit Apollo,
Inuitam Borea concutiente manum.
Maeste puer, formaq. potens, vitaq. perennis,
Et felix fati nobilitate tui;
Iam tua purpureo cum vere renascitur cras,
Ducit & aeternas verna iuuenta dies.
Maeste puer, tandem sic te iuuat ipse Deorum
Error, & impietas plus pietatis habet.
O felix, quemcunque tener dilexit Apollo,
Felix, qui vatam pectora tangit Amor!
Hic solus temnit, mortalia somnia, Parcas,
Et legit à sera posteritate faces.
Sic Vatum genitor, sic Phœbus temporis author
Hoc properare iubet, hos superare necem.

Turpis
Fit Crocodilus Amor.

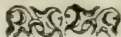
N Iligena, heu, teneri quid lactea membra puellæ
 Et Veneris primo gaudia dente rapis?
 Tu lachrymis Crocodile ferox prædaris euntes,
 Tu iuuenes lachrymis Cypri proterua tuis:
Quæ Crocodile rapis, raptat quoque terra libido,
 Sequit & in partes trux Cytherea suas.
Eloquar? at veniam mihi des Erycina, putanda est.
Quæ Veneris raptat gaudia, Galla Venus.

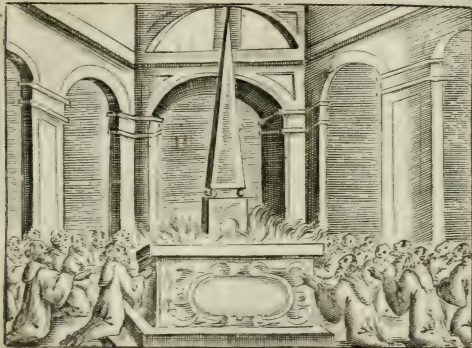

Simulachrum Paphiæ Veneris.

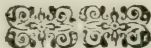
Alma Paphos Veneri mirandam consecrat aram,
 Ara quidem nullo sanguine tincta mader,
 Pectora pura litant dulci perculsa furore,
 Plusque valet quouis munere mentis amor;
 Vis nulla vndarum sacras contingere flammæ
 Andet, & æternas contemere faces;
 Pyramidisque latet niuea sub imagine numen;
 Exhibet arcanam Pyramis alba Deam.
 Causa latet: causam sed vates prodo; figura
 Placari nequijt commodiore Venus.

Sophonisba.

A Ccipio calicem : moriar sine coniuge coniux,
Quæ nuper gemino coniuge dives eram :
Strauit amor patriæ thalamique, animique pudorem.
Et meus est raptus ne capiatur honos.
Ah, mea non felix decertat gloria secum.
Nescio quid virtus criminis instar habet.
Det vulgus vitam patriæ: sed Fama superstes
Post patriam Tyrias non decet ipsa nurus.

*Ex Phœnissa religione,
Adonis Veneri iunctus superius terræ
hemisphærium, Proserpinæ verò
inferius innuit.*

Sic te, Diue puer, multum Proserpina ploret,
Ut Venus aspectu gaudeat usque tuo:
Sic quondam teneri felix infantia mundi
Risit, & avari sic micuere dies;
Mutua sic lætas maturant basia messes,
Effundit nutus lilia, verba rosas.
At Hecate medium, medium quoque Cypris Adonia
Vendicat, & puerum diuidit acer Amor.
Luxurie, & luctu sic alternata voluptas
Mole sua ad Stygiæ flumina vergit aquæ.

*An quæ vitæ meæ gaudia rapuit, eiusdem
dolores ignorat?*

Quid mea. Dire puer, non noxia brachia plectis,
Cum sit luminibus debita pœna meis?
O utinam amplexus peccassent, improbe, nostris;
Illa sed heu omni castior arte fuit:
Deficiunt gemitus, defunt mihi sensa dolori,
Ingeniumque mali compunctum ipse stupor.
Nempe meam illius transfudi in pectora vitam,
Ut, saltem hæc, sensu sentiat illa meo.

De antiquæ Graciæ Ephoris.

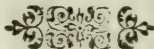
Impubes, Ephoris leges cessere Pelasgæ,
Et pueris morum præposuere Patres;
Sic Amor innocuus feros gliscebatur in annos,
Aeternas virtus cui dedit ipsa faces:
Sic te Cliniade radiantem sidere formæ,
Socratici castè composuere sinus:
Plectebatur amans, quicquid peccabat amatus,
Plectere, vel plecti munus amantis erat.
Felices leges, per quas virtusque, Venusque,
Vel poterant vno concubuisse toro!
Constabat proprijs Naturæ gloria metis,
Fœmina nam nondum forma virilis erat.

πρίηπος' λιμενίτης.

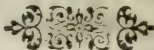
Q Vem fugis, ah de mens ? non sum de gente Deorum
 Quis Venus obliquo lumine totius videt :
Bis mihi vineta Dea est. gemino nam foedere debet
 Natales scepro, deliciasque nato :
Si nescis, nobis vis est communis & illi,
 Qui Custos horri dicitur esse tui ?
An pudet horrorum Domino placuisse puellam ?
An Nympham æquoreo succubuisse Deo ?

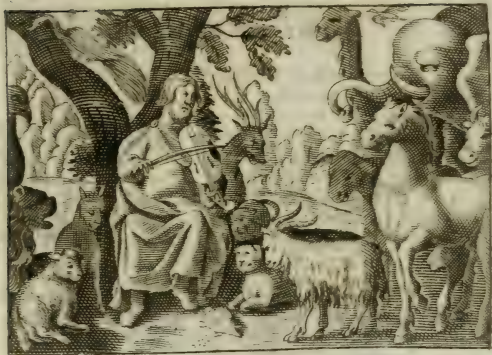

Orphei ultores sunt spadones.

D Vm rapit, & reddit Diuæ dulcedine vocis,
Montibus ingenium, consiliumque feris,
Isinarium Isinariæ iuuenem strauere puellæ.
Tanta puellares efferat ira manus :
At sola imberbis gens tanti est funeris vltrix ,
Aemulaque authori turba canora suo .
Quicumque Orphææ pollent modulamine linguæ ,
Ut noceant nūribus, deponere Viros .

Sum cæcus, ne cædar.

AN quæris castam? tibi fors obtundet egentem .
An pulchram? pulchris non solet esse fides .
An ditem? Nioben potius, vel Amazona ducas,
Harpyias potius, Tisiphonenque feras .
Non seruire sat est, notas & ferre catenas,
Seruitium fas est dissimulare tuum :
Vnde fit, vt cæcos obducatur fascia vultus,
Serius vt iugulum comprimat illa meum .

*Claudicat omnis amans, cæcus & omnis
Amor.*

Portitor infelix, oculis quid credis Amoris?
 Sic breuiter cæco cæcor esse potes.
 Heu nescis, quanto tua pondere terga premantur,
 Pendeat & quantus per tua colla Deus:
 Mille animas crudelis Amor depressit ad Orcum,
 Ille leui immensum corpore pondus habet.
 Hei mihi, sed volucres posuit puer improbus alas,
 Tardus ut in nostro pectore fidat Amor.
 Sed sic dira Venus miseros irridet amantes,
 Pingit & in leuibus vulnera nostra iocis.
 Ducit Amor cæcum, claudum fert cæcus Amorem,
 Et vix vnus munus vterque facit.
 Sic miser ad nutum vestigia flectit amata,
 Vivit & alterius lumine quisquis ardet.

*Domina inclementiam vel mortuus gemam,
& ut follis agar suspiria fundam.*

S Im pila, sim ventus, vacuum sine pondere pondus,
Follis & iustani turbinis instar agar;
Iam pridem reliquam prædata est Lesbia vitam,
Iam pridem sensus hauserat illa meos:
Pena modum, vires superavit vulnus in omni
Corpore; nil ultra quod pateretur erat;
Cum fera sacrilego post fata tumescere vento
Iussit, ut à gemitu gaudeat illa meo.

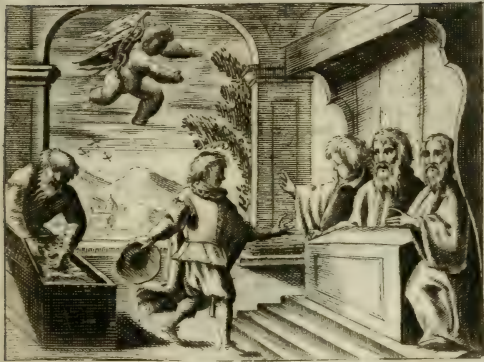

Verus
Truncus, & Exul Amor.

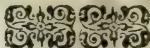
Membra lacer, truncusque pedes, miserabilis Ales
Exulat aeræ solus in orbe plagæ:
Sic Venus humanos oblimat adultera sensus,
Et vitij faciles ventilat usque faces:
Vul'gus opes, omnes vanos flagramus honores;
Non habet innocuus nunc vbi fidat Amor.

Sic Fama furatur Amor.

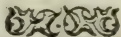
Facundo furtiuus Amor, modò sustulit Hermæ,
Mystica quæ gemino sceptrâ Dracone virent.
An quia, cum nostro desit facundia sæclo,
Alterius fruitur munere laudis Amor?

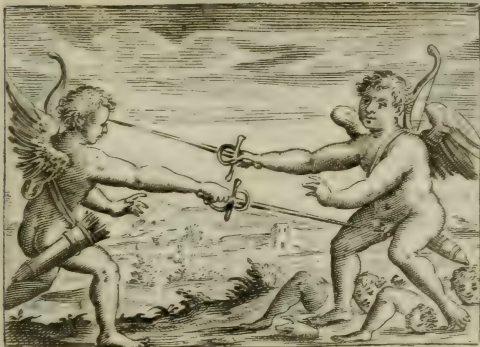

Palladis, & Veneris duellum.

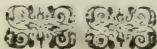
Siccine iam volucres in mutua vulnera fratres ?
Siccine fraterno vulnere frater obit ?
Hic prolis limen, ferit alter pectoris arcem;
Diruit hic Veneris, Palladis ille domum.
Hei mihi quam vere certat cum Pallade Cypris;
Prolificum vulnus vulnerat ingenium.

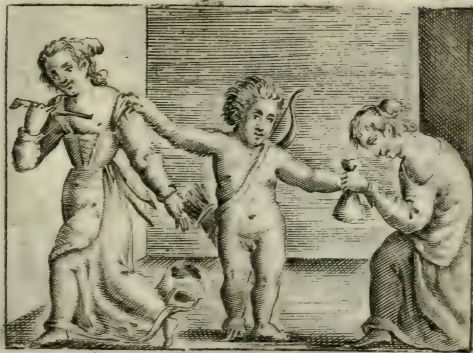

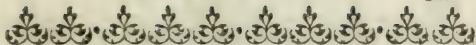
Leo, castis, captator formosis Amor.

Non bene custodit facies formosa pudorem,
Expugnatque suam forma venusta fidem:
Sis licet aut Danae, vel Collatina Virago,
Alitis alterutra decipere manu.
Expugnat teneras demens violentia Nymphas,
Et numquam auræ non valere preces.
Nulla fuga est, auro pugnet, vel milite ferro
Dirus Amor, manus en hæc capit, ista rapit.

φιλαυτία.

N A R C I S S U S.

FATA cano, miseranda pijs, fugienda puellis,
 Quæ legat. & fugiat quisquis amare velit:
 Non mea Pegaseæ veniant in carmine lymphæ,
 Flebile funereæ daat mihi carmen aquæ;
 Discite formosi; ne despiciatis amantes,
 Vindicat errorem forma superba suum.
 Lucus erat, lucum claudunt Cephisides vndæ,
 Cephisi Aonio clauditur vnda solo,
 Illic Narcissus patrium ludebat ad amnem,
 Amne tamen patrio non moriturus erat,
 Lusus erat puero teneras fugisse puellas,

L 2

Lusus

Lusus erat celeres usque fugare feras :
 Aestus erat, medium cursus geminauerat æstus,
 Et pueri duplex æstus in ore fuit,
 Candidæ Nectareos lachrimabant corpora rores,
 Ceu fierent Domini fata propinqua sui,
 Leniæ certatim sinuant flamina vestes,
 Sæpe levis sparsas sparserat aura comas,
 Ille sed audaces & captat, & increpat auras,
 Famineas dubitat si ferat aura matris.
 Naiades, Dryadesque, hæ ruris, fluminis illæ
 Quæque colunt mistæ flumen, & arua Deæ,
 Occurrunt puero, cursuque, æstuque calenti;
 Cuilibet hic potuit tertius esse calor.
 Formosam Dryope faciem, formosa Næleæ
 Pectus, & intactum Cerodomia femur;
 Quæque placere putant ostendunt singula Nymphæ,
 In cæco frontem perit amore pudor:
 Ora, femur, pectus, lachrimæque & verba valebant
 Singula vel cunctos demeruisse Deos:

Altera

Altera sylvarum promittit, & altera ruris
Gaudia, dotales altera spondet aquas.
Sed quid promittant? dos est in Virgine vultus,
Quæque latent vultu candidiora suo,
Barbarus at si quis cum Virgine præmia flagret,
Lethales Veneris sentiat ille faces.
Nil nutu, nil voce refert Narcissus, at amens
Carpit iter, celerant ira pudorque fugam,
Non amor, ast alas illi furor addidit, esse
Quæque solet Veneris causa, furoris erat;
Crucior ille feris, primo velocior Euro
Rusticus, & solus devia rura petit.
Quæ vobis miseræ fuerat mens ergo puellæ?
Pectora quam demens sollicitabat amor?
Læsus honos læso vindictam miscet amor,
Virginitas sospes non sine labe fuit,
Nunc pudor illæsus vobis est pene pudendus,
Illud enim tato debuit ille suo.
Credite formosæ manifesta in Virgine laves,

Quæ caret effectu turpior esse solet.
Altera roboreo moriens se cortice texit,
Mortua sed fatis mollior usque suis:
Altera, quæ quercus regit & communiter vndas,
A gemino geminum Numine funus habet;
Congeneres Naias, luctu defluxit in vndas,
Et fluit in lympa quæ modo Nympha fuit,
Nil habet illa sui, præter vestigia fletus,
Nil præter lachrimas vda sepulchra suas,
Corpus ut in fletus sese soluebat, & vdas
Quondam formosas, hauserat vnda genas,
Iam Nymphæ, Lymphæque simul variantis imago,
Cum vita tales sparsit ab ore sonos.
Qui Nymphæ viuos viuar modo temperat ignes,
Sentiat & moriens commorientis aquas.
Dixit, & in lymphas abiit, pars vna querelæ
Extat, at à surdis altera fertur aquis,
Sæua nimis Nemesis, vel deficientis ab ore
Accepit vindex vltima verba Venus.

Interea Eoas Sol bis tepfecerat vndas ,
A Sole occidua bis tepuere plagæ ,
Et toties celeri successit Cynthia fratri ,
Et toties fratrem fugerat illa suum .
Cum puer Idalius Cæli iam lassus in aula ;
Nam superant Superos tædia nota Deos ,
Aduolat & terris , modo proximus aduolat astris
Sidereas inter aeriasque plagas ,
Et dubitat quid agat , dubias dum consulit alas ,
Hæc sola , sidereas respicit illa domos ;
Sic Puer inconstans constanti errore volabat ,
Proximus hinc terræ , proximus inde Polo .
Cum videt (heu cæci quis lumina nescit amoris ?)
Aoniumque nemus , Aoniumque nefas
Vidit , & ardentes sese collegit in iras ,
Irarum faciles concipit ille faces ,
Consilio celeres celeri puer impedit iras ,
Composito fallax velat vtrumque dolo .
Exuit ecce Deum , pharetram seponit , & alas ,

Et quæcunque potest fingere, fingit Amor:
Nil pueri præter faciem, sparsosque capillos,
Et præter mentem nil habet ille Dei.
Sic quendam Idalio genitrix Amathusia luco
Mirata est vultus, pulcher Iule, tuos:
Talis erat primo Cythereæ visus Adonis;
Aligero talis in præbuit Ida Ioui.
Sic puer ille fuit similis pueroque, Deoque,
Dis similis puero, dissimili que Deo.
Ante tamen plenæ numerarat tela pharetræ,
Atque sed è cur ètis vnica cuspis erat,
Quæ non Deus ex telis elegerat omnibus vnâ,
Sæuior hæc telis omnibus vna fuit.
Hæc maribus ne scit tangi, non lumine cerni,
Non viso fallit vulnere sæpe Deos.
Muciber hanc Veneri fertur finxisse, Deabus
Cum fuerat victrix è tribus vna Venus:
Pallidus hæc de cæcis, Dites Iunonis alumnos,
Et ferit hæc comites casta Diana tuos:

Non

Non auro, ferreæ riget, qui senserit illam.
Et simul ignotam sentiet ille necem,
Et mentem, non membra petit, tacitoque veneno
Vulnerat, at nullo vulnere vulnus hiat.
Si fas est vati Veneris penetrare cubile,
Si Veneris vati fasque nefasque patent;
Ipsæ, si solæ fuerant in honore Camœnæ
; Tempore, si, Veneris tum rude vulgus erat,
Eloquar. Ignipotens cum iam genus omne metalli,
Et lapidum sollers quæreret omne genus,
Et quæ fecundis condit mea Scotia venis,
Et quæ de rubris India mittit aquis.
Cum Cæli, terræque plagas, cum denia Mundi
Naturæque vagas sollicitaret opes:
Duriciem humano latitantem pectore cernit,
Cernit & in nostro funera nostra sinu;
Oraque vix risum, tenuit vix gaudia pectus,
Et vix alterno constitit ille pede;
Tandem (ait) aut hominum discat gens omnis amare;
Duriæ

Duritie aut discat cuncta perire sua;
Cuncta refert Veneris, Venus approbat omnia, plenæ
Authori merces gaudia noctis erant.
Ex illo quisquis Veneri studuisse negavit,
In Musis manes repperit ille suos.
Hæc est duricies humani pectoris index,
Quæ vitam affectat, consequiturq; necem.
Hæc est Narcissi quæ pectora cuspis adegit,
Hæc armatus erat cuspide tutus Amor,
Dum petit Aonios, naturæ funera, lucos,
Et dira vltlices rura perose Deos.
Iamque puer pueri sequitur vestigia furtim,
Et pueri fallax induit ora puer.
Aut fuit, aut certe potuit Narcissus vterque
Esse, vel Idaliæ natus vterque Dex.
Sic Amor in forma geminos confuderat vna,
Ut Cypris natum nesciat ipsa suum.
Quisquis es (inquit Amor ridens) ignosce vaganti,
Si quæro certæ signa videre viæ,

Et simul Eoo tentavit basia more,
Et manibus teneras inserit ille manus.
Obstupuit primo, cui tantum basia matris,
Cuique manus tantum nota sororis erat;
At quicumque (refert, hospes mea læserit ora,
Hospitij leges læsit & ille mei,
Si nescis, ego sum Cephisi filius amnis,
Et puer, & puræ Virginitatis amans.
Plura quidem voluit, vetuit sed dicere plura,
Et propria incautum cuspide fixit Amor;
Narcisso vultum Narcissi ostendit, & inquit:
Hæc tua dona tuæ Virginitatis habe.
Ut puer adspexit, proprio flagrauit in ore,
Et formæ exarsit protinus igne suæ.
Ah, quanta humanos ludit dementia sensus,
In nobis nostri semina quanta mali.
Iam Narcissus amat, iam sese nescit amari,
Ardet, & in flammis vritur ipse suis,
Læditur, & lædit, cæci iam cæcus Amoris

Ora loquentis amat, membra tacentis amat.
Quicquid Amor facit, ille facit, quæcunque recusat
Cautus Amor, demens illa recusat amans,
Nunc se, nunc illum, sed in vno cernit vtrunque,
Respicit, vnus vultus vterque fuit.
Mens quoque cum vultu geminis fit mutua, quicquid
Narcissus voluit dicere, dixit Amor;
Approbat ipse suas alieno in pectore curas,
Alterius proprias laudat in ore sonos.
Iamque propinquabant fonti, fatalibus vndis,
Quas dedit è lachrimis Naias vda suis;
Cum vox aerias veluti delapsa per auras,
Seu modo vix loqui, siue locuta fuit.
Narcissum, Narcissum iterum vocat, vltima vocis
Murmura distinctos non habuere sonos.
Tales fama refert exutos corpore manes,
Et nudas animas ad caua busta loqui:
Seu timor hoc fingat, saui reuerentia fati,
Quæ quicquid nescit credit id esse Deos:

Seu pia fideæ tutentur busta Phalanges,
Ut bene mortales non moritura colant.
At iam victor Amor morituro irridet amanti,
Vltorius vindex non tulit ira moras.
Et tu qui cunctos despectas, adspice, dixit,
Adspice, nam fati vox erat illa tui.
Et simul emicuit puerilis vultus in vnda,
Vnda memor pulchras lambere visa genas,
Heu nimium notos nostro cum crimine vultus,
Quam potuit leni murmure, dixit, amo.
Et iam Narcissus sese miratur in vnda,
Feralem misero præbet & vnda facem.
Interea geminas Deus ales concrepat alas,
Sunt rata, quis nescit? quæ velit esse Deus;
Et reducem pharetram, crepitantia spicula quassat.
Vltus ut vltices increpet usque minas.
Iamque puer solo se solum spectat in amne,
Et sibi iam tantum restat imago sui.
O iura: O nemora: O nostræ iam conscia mortis
Quæ

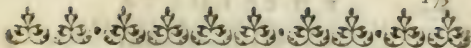
Quæ fueras vitæ conscia sylua meæ;
Terque, quaterque iterat moriens Narcissus, & om
Vnda parens vitæ, funeris vnda parens.
Læsit an infelix superas infantia mentes?
Læserunt Venerem quæ dedit ora Venus?
Ergone Cælestes animæ sua iura refigunt,
Criminis authores, supplicijque reæ.
Talia dum luget, lachrimæ soluuntur in vndas,
Defluat in tumulum vivus ut ipse suum.
Jam decor ille genas puerilis linquit, & illæ
In vultu pallent, quæ rubuere rosæ:
Et pueri variant vultus, pallorque, decorque
Hic viui effigies, hic morientis erat:
Temporeque inuito, fatis celerata senectus
Vel potuit visæ displicuisse sibi.
Candorem pallor, fœdaverat ira pudorem,
Et facies formæ nil habet ipsa suæ;
Et si non tacens, dum cerneret ille fuisset,
Odisset vultus qui placuere suos.

Parcite Graiugenæ, Latia mihi parcite Musæ,
Si terat obliquas nostra Camœna vias.
Delia suspirans morientem vt vidit alunnum,
Ergone filiarum gloria, dixit, abit?
Non equidem, dilecte Puer, morieris Multus,
Vt moriære, tuus non morietur honos:
Sic discat superesse sibi, quicunque Dianæ
Seruit, & a sola virginitate calet;
Dixit, & afflauit sacro speramine frontem,
In florem & flauas iussit abire comas;
Forſitan hæ summo fluitantes amne natabant,
Viuerè post dominum quæ potuerè suum.
Flori pallor inest, humani cordis imago;
Nec sua transpirat tegmina floris odor.
Non candet niuea foliorum veste, nec ille
De domino traxit nomina nota suo:
Ah nimis ex vero, titulo Ceranſhos Achæ;
Floris, & humani nomina cordis habet.
Huius ab attactu Corydonem fugit Alexis,

Fugit

Fugit & amplexus Lydia sæpe meos;
Flos ille a tenui surgit radice, sed altis,
Quis credat? furtim crescit in astra comis,
Inque homines pubemque Deos emittit, at illa
Non eget agricola, femine lata suo;
Semper hebet, semperque viret, palletque vicissim,
Crescat & in damnum flebilis herba suum.
Quid iuuat, o castæ, Veneris nescire calores?
Quos nescit vindex vrere, mergit Amor.

LYCORIS.

Quam legis, & precor ut relegas, formosa Lycori,
 Venit ab HADRIACO littera missa sinu :
 Crede mihi castos absentia nutrit amores,
 Quoque magis tegitur fortius vrit amor;)

Ille civilis si miscet prælia Mauors,
 Tristitia si secum GALLIA bella gerit ;
 Hic quoque bella gero confusus speque, metuque,
 Et quæ me sanat vulnerat ipsa Venus .

Pax mihi nulla fuit postquam non sponte reliqui
 Cum patria vultus, pulchra Lycori, tuos .
 Sæpe ego mendaci cum fama credulus erro ,
 Et de te dubiam cogor habere fidem :

M

Arma

Arma mihi quoties rumor perducit ad aures,
Seu mota in charis, siue mouenda locis,
Protinus horresco. dubius color indicat ignes,
Et facies timidi signa pudoris habet.
Non ego peccaui, rudeles parcite dextra,
Parcite vos vitæ bella cruenta mea.
Rursus in arma vocor pu Chrisque horrendus in armis
Ante tuos oculos occubuisse velim:
Si pro te stare non hostes mille timerem,
Sæua nec hostili fulmina missa IOVE:
Et modo Dædaleis tentamus sidera pennis,
Et cupio currus COLCHA Virago tuos.
Nauigat omnis amans, VENVS & sua carbasa tendit,
Illa sed heu fertur naufraga sæpe ratis.
Non procul EVGANEIS lucus virer vndiq; campis
Quem iuxta querulæ murmurat amnis aqua,
Quæ se sæpe lauat posita DIANA pharetra
Dum medius tepido torret in axe dies.
Illic fama refert insomnia vera videri.

Et nemus hoc priscos incoluisse Deos ,
 Huc me grata quies, & lenta adduxerat umbra ,
 Lassaque furtiuus merferat ora sopor .
 Pallida cum nobis, mea lux, tua venit imago ,
 (Omne precor sompnis omen abesto meis)
 Venit, & in dubias diuisit verba querelas ,
 Et medios rupit conscia lingua sonos ,
 Ter feror in vultus : & te ter nomine clamo ,
 Ter tibi non constans obstruit ora pudor :
 Nescio quid tandem confuso murmure tecum
 Dixisti , memini te placuisse mihi :
 Et simul ambigua cum voce effugit imago ,
 Quam vereor veræ ne sit imago fugæ .
 Excitor interea, & circum me brachia iacto ,
 Teque petit frustra semisopita manus .
 Omnia sed falsa mentitur imagine somnus ,
 Et nihil arcanæ somnia mentis habent .
 Cum neque SOL flammæ, nec habebunt sidera lucem ,
 Cum sicca HADRIACAS INDIA potet aquas :

Tum suspecta fides fuerit, dicamque, Lycori,
 Te mihi foemineam forte dedisse manum.
 Siue ego iam vigilem, seu somno membra resoluam,
 Tu mihi luce dies, tu mihi nocte sopor.
 Hic LATIAS inter gentes celebresque iuinas,
 Conqueror ingratos ire redire dies,
 Tu mea iam pridem rapuisti gaudia tecum,
 Et medio frueris nobiliore mei.
 Sæpe quidem curas sperando eludere tento,
 Veraque cum defint, gaudia falsa iuuant.
 Cum subeunt rixæ, & vigiles sine crimine noctes,
 Et ficta in medijs sæpe querela iocis,
 Confusus subito lachrymis, veraque querela
 Immemor exacti temporis esse velim,
 In quoscunque vocet me fors non æqua labores,
 Nulla carent Domina nomine facta mea,
 Si me crudelis vis vrgeat aspera fati,
 Omnia (clam dico) si fauet illa, feram.
 Et solitas quoties soluunt conuiuia curas,

Et fruimur lati libertiore Deo :

Ecce tuum magno miscetur nomen IACCHO,

Et tibi non notæ publica vota fauent,

Sæpe mihi auersam vicinus dicit in aurem :

Publica non dubij signa furoris habes.

Nil ego dicenti, sed mecum pallidus inquam,

Sit furor hic lentus, sit mihi fidus amor.

Si quis ab ARCTOIS huc tendat nuncius oris,

Hunc puto vel vitam, vel mihi ferre necem,

Luctatusque diu, vix mœsta silentia rumpo,

Ambiguo voces impediēte metu.

Si valet: & subito se vox non missa retractat,

Vix tandem pauide, si valet illa, rogo.

Si quis ad ARCTOAS hinc tendet nuncius oras,

Visurus patriæ mœnia chara tuæ,

Tum tibi mille preces, & tot suspiria mitto.

Signaque, quæ solus fingere nouit amor,

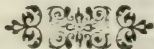
Et pæne inuideo, sine me qui nuncius ibit,

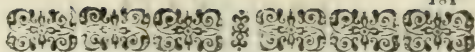
Audiat & sine me debita verba mihi:

M 3

Ille

Ille tamen properat tantum studiosus eundi,
Et mea vix duro pectore verba capit.
Tempora dinumero reditus, Lunasque fatigo,
Et queror ingratas SOLIBVS esse moras.
Sed tua me facies, & te spes vna videndi
In medijs hilarem fletibus esse iubent,
Quod subito eueniat: quamuis mors ipsa sequatur
Te visa, mors est grata futura mihi.

OLIVERIO CAVÆO.

Ex Italia in Patriam redeunti.

Ergo per Arctoas ibis, Cauæ, pruinas,
 Et patrium Oceanum, Francigenumque minas?
 Nec te bella vetant, vicinaque sidera Brumæ,
 Fluminaque effusis non adeunda vadis?
 Aspicias tumidis commistas nubibus Alpes,
 Et circumfuso saxa propinqua Ioui;
 Illic semiferos fama est habitare Gigantes,
 Ignotasque feras, & Diomedis equos:
 Obuia barbaries, passim cedesque, dolique,

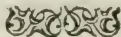
M +

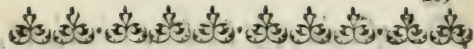
Parſque

Parſque viæ certo nulla timore caret.
 Et tamen ire parâs? nec te remorantur amores,
 Sanctaque iurato fœdere pacta fides?
 Italidum lucos, & dulcia rura relinquis,
 Linquis & Hadriacas numina magna Nurus;
 Quid tibi formofæ ceſſere Neanthidos ignes?
 Viuis, & es vitæ non memor ipſe tuæ?
 Quid faciet, felix quondam, tua vita Neanthis?
 Delia quid vita flamma ſecunda tuæ?
 Quæ ſine te lucem iam dedignantur amare,
 Seque negant alio ſidere velle frui.
 Ut reditum properes; faueant modò ventus, & vndæ,
 Grande nimis ſcelus eſt diſplicuiſſe ſemel,
 Qualia ſi neſcis temerarius arua relinquis,
 Et non mortalis numina quanta loci?
 Adſpice Romanæ nutantia pondera famæ,
 Et tot in Auſonio fixa trophæa ſolo,
 Vicinoſque Decs Latij, cinereſq. Latinos,
 Hæc nullus priſco campus honore vacat.

Sed nec fidus amor, nec te formosa Neanthis,
Nec retinent oculos tot monumenta tuos.
Cetera quod nequeunt, temeraria vota retardent
Hic Phaetontiacæ conscia rura necis,
Hic Pater Eridanus, quid sit temeraria virtus
Perdocet, & famæ non bene sanus amor.
Sed si cecus amor, nimiumque industrius ardor
Consilij obstant (culte Cauæ) tuis ?
Omnia retracto, sortesque, aurasque secundas,
Et precor attentos in tua vota Deos.
I felix, quocumque vocant te Fata, Laresque
Cognati, & patriæ dulcia tecta tuæ.
Quamuis bella feros exercent tristia Gallos,
Sæuæque ciuilis cogit in arma furor,
Sternet iter Pax alma tibi, lætaque Sorores,
Et pro te sollers induet arma Venus.
Et tua degeneres fugient ante ora Timores,
Et Diomedis equi, letiferæque feræ:
Sæua tibi mitescit hyems, & vere sereno

Mutabunt proprias tempora blanda vices :
Si qua tibi occurrent superantia flumina ripas ,
Arusque si tumida depopulentur aquæ ;
Naides agnoscent subito vocemque, manumque,
Naides, ingenio turba probata tuo .
Iam chari amplexus, & dulcia boscia Nymphæ,
Te nimis expectant (culte Cauæ) tuæ .
Obuia festinat fufis per colla capillis,
Viuat vt ex vultu chara Neq̃ra tuo .
Iam valeat quisquis, qui te remoretur euntem,
Insidix valeant, & peregrinus amor .
Patria constantes tibi iam præbebit amores ,
Mille ibi delicias, gaudia mille feres,
Et quæcumque alibi promisit Fama, vel Error ,
Inuenies illic commeruisse fidem .

GEORGIVS

CAMERARIVS

LECTORI.

P Erfunctoriè satis Libentine
operatus; Libitinæ nimis, ah,
nimis seriò illachrumo, & extem-
plò

plo Lascivia, & Luctus viciniam,
 vix acie discernendam, mortalibus
 obijcio. Maieitati, Gratitude,
 & Pietati quatuor erigo monumen-
 ta, & imaginum fragilitatem eter-
 na religione amplexu, alijs quod vi-
 deant, mihi quod lugeam exhibeo.
 Si quis privati doloris pompam in-
 dignabundus intueatur, sciat non
 ani-

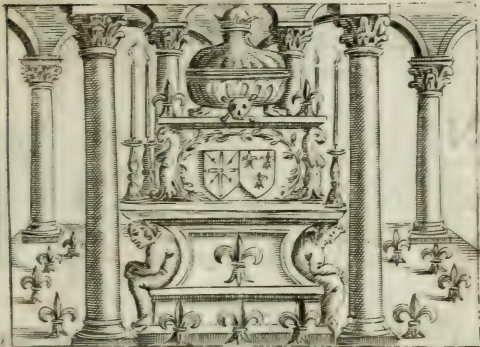
*animum, sed Fortunam meam vel
illius Inuidiæ imparem.*

Inopina Francorum Regum mors.

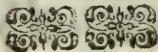
Liligeros raptat mors immatura Tonantes,
Præcipitantque suum funera cœca diem:
Sola inconstantis rabies temeraria fati
Est potis in tantos stringere tela Deos;
Nam sibi constaret si Moïs, dum percutit illos,
Iniicere extremas non foret ausa manus.

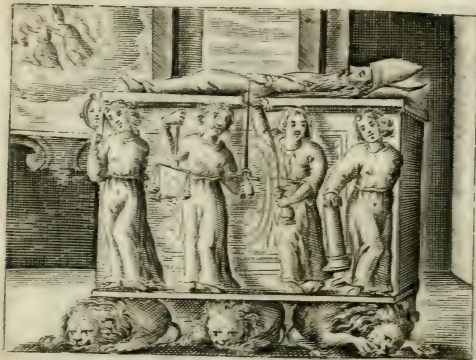

*Paulo Leonio Patritio Patauino,
Ferrariæ Episcopo, &c.*

Natales Superis, ipsi cunabula cœlo
 Aequarunt nomen, maxime Paule, tuum :
 Conticuit tecum Latij facundia iuris ,
 Magnorum columen , consiliumque ducum :
 Non semel æternæ maiestas purpura Romæ
 Erubuit tanti pectoris esse capax .
 Picta tuos manes picta sub imagine Virtus
 Effert ; nam tumulo conditur Ipsa tuo .

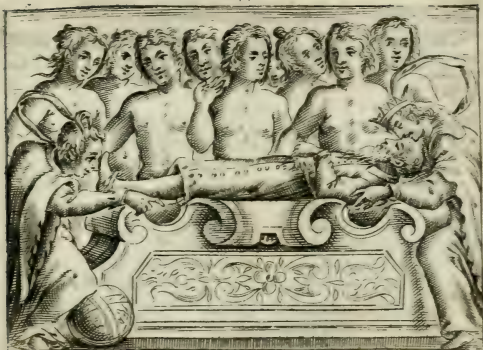

N

*Excellentissimo Viro, & Equiti
Thomæ Dempstero, eruditionis miraculo; con-
civini, Cognato meo, & amicorum
Principi.*

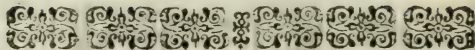
Roma pedes, sacros Dempsteri Scotia vultus
Irrorat lachrymis vtraque Diua suis;
Stant circum Aoniæ, iam plebs ignara, Sorores,
Illius vt soluant nomine iusta sibi.
Ah chari manes, ah Diux corporis vmbra,
Ah sine me inuisam deseruistis humum!
Naturam ingenio, superavit pectore fatum,
Et nil Dempsteri quod moreretur, erat;
At ne Romanæ superet pars vlla senectæ,
Quod tantum potuit, desinit illa loqui.

*Clarissimo Viro
Patricio Camerario Patri meo
mærens parentabam.*

ERgone tam paruo potuerunt marmore condi
Chare parens, cineres, heu mea busta, tui ?
Cum non omne solum, vix totus terminet æther
Ingenij fines, consilijque fidem.
Et tibi Brusiaci quondam Mauortia sceptri
Sæcula Lili geram contribuere domum.
Et puerum Pallas; prudentia fouit adultum,
Stat Charitum feretro proxima turba tuo.
Plura loqui prohibes me seu Modestia luctus;
Si fileo; timeas impius esse pudor.
At Patris, & nati confundat fama sepulchrum;
Hic cineres, mentem condidit ille suam.

MANIBVS OCTAVII BOTVRINI
Veronensis.

P Arcite Cœlicolæ, si vos lassamus inique,
Et nimis in qu rulas pandimus ora preces.
Parcite Cœlicolæ, si vos quoque funera tangant,
Discetis Superi vos quoque velle queri.
Has iunxit Natura vices lachrumasque, necemque,
Et comes insequitur tristia fata dolor;
Siue hominum propter communia fata, peremptos
Nosmet

Nosmet in alterius funere flere iuuet :
Seu quia non aliter tentetur foedus amoris ,
Cum nequeat solui funere Diuus amor.
Flesse sed antiquos fama est, in funere Diuos ,
Et non mortales dissecuisse comas .
Memnonides testes volucres, lucesque renatae ,
Et Dea, Nectareas quæ lachrumatur aquas :
Quæque Papho latuit funesta nocte sepulta ,
Fleuit in exequijs, pulcher Adoni, tuis ,
Et si non Cœli cõmunia iura vetassent,
Non Thetis in proprias flens abiisset aquas ?
Cum Paris Aeaci den telo petiisse profano
Fertur, & imbelles conscelerasse manus ?
Forfitan, at veteres delusit fabula Vates ,
Nec lachrumæ ullius numinis ora rigant .
At vos, ò Superi, pridem didicistis amare ,
Flere potest omnis, quisquis amare potest :
Si vos non tangunt Virtutis nomina, Diui,
Vestra precor dominus pectora tangat Amor .

Non humiles lachrymas, humanave carmina posco,
 Iuppiter hæc lachrymas exigit urna tuas:
 Nescio quid faciat Pietas, fallaxque Iuuentus,
 Et nimio famæ parva labore dies.
 Omnia sub leges veniunt Acherontis avari,
 Nullius exaudit flebilis urna preces.
 Si pietas, vel cana fides, doctave Camœnæ,
 Humanas possent impedire vias,
 Securus fati, longæva in luce micares
 Inter innocuos, o Roturine, Deos.
 Quid iuuant Aonios toties hausisse liquores?
 Quidve iuuant teneræ dulcia verba lyra?
 Nos quibus æternos nobis promittimus annos,
 Credimus & longas nominis esse moras:
 Scilicet occlusi longinquæ noctis in umbra,
 Qua fuit ignavis immemor vnda vadis,
 Quò neque Phœbæe penetrant incendia flammæ,
 Nec volat in rapidis mobilis Eurus equis:
 Hucne volent famæ præconia? scilicet illic

Nomen ubi nullum est, notuinis exet honos?
Credite, per Manes, mediæque ad viscera terræ,
Si qua venit, certe gloria surda venit,
Ergone maturæ roseo sub flore iuventa,
Fecerat exequias improba Parcastuas?
Nec poteras, Boturine, mori puerilibus annis?
Blanditias potuit mors rapuisse tuas?
Nondum charus amor cum te feciasset amicis,
Ne totidem vnus funera morte forent?
Sed felix vtrumque fides, felicia busta,
Quæ faciunt comites nos simul ire tibi.
Viventes alijs, latisque in rebus amici,
Fictaque complaceat, nomen inane, fides?
Longe aliam Verona fidem, diuersaque iura
Semper, & ingenui nomen amoris amat;
Cœtera cum pereant, hæc sanctos colligit ignes;
Crescit & ex ipso funere maior amor:
Non aliter Phœbi formosa renascitur ales,
Et trahit ex ipso sæcula longa rogo.

Certe

Certe aliqua hic lachrymas, & mœsti murmur amoris
Lesbia, turbatas dissimulata comas,
In cineres tecum, nigramque in funeris vmbra
Mittit, & dō tecum si moriamur! ait:
O vtinam tecum Libyæ feruentis in oris
Vixissem, calidæ concolor ipsa plagæ!
Aut tecum Scythiæ calcassem tesqua niualis,
Aeterno teneros frigore victa pedes!
Si nequeam festina mori, iam viuere sistam,
Vt mea sit mortis vita querela tuæ:
Flebilis hæc postquam dixisset Lesbia, furtim,
Nec bene surreptæ conscia mentis, abit,
Formosōsque oculos furua sub nocte recondit,
Et iacit in superos tristia verba Deos,
Omnia sed miseri tentamus, Lesbia, frustra,
Neue placet sanctis manibus iste dolor.
Occupat Elysios felix Octavius hortos,
Quo procul infelix exulat Orbe labor,
Nunc & amicitias, veteresque agnoscit amores,

Et numerat Patriæ nomina prisca suæ,
Et Proceres Verona tuos, animasque superbas,
Quæ modo cum cano tempore bella gerunt:
Iamque pias flammæ, & castos concipit ignes,
A quibus ingenuè discat amare Venus,
Iamque suæ tandem fortunæ sorte peracta,
Incipiunt alij : desinit ille mori.

F I N I S.

LECTOR

*Grauiorem Typographia supinitatem ita corrige;
Leuiorem tuo iudicio submitto.*

Pag.	20	Vers.	5	Falletis	lege	Falleris.
	38		5	Este,		Este.
	60		4	Obsequiasq;		Exsequiasque
	66		4	Bafia		Bafia
	74		6	Venclem		Vanalem
	116		1	Conchaui		Concham.
	158		7	pugnet		pugnat

VENETIIS, MDCXXVII.

Ex Typographia Sarcinea.

Superiorum Permissu.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

SPECIAL 93-B
7543-1

THE GETTY CENTER
LIBRARY

